

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 6.

Femte Session.

Femte Møde.

Mandagen den 10. October.

(Forts.)

Nothe (forts.): Den beløber sig altsaa for hoidsvis til 280,000 Rbd. mere, end den skulde være efter Gjældens egentlige nominelle Beløb, hvikfen Sum, dersom vi ville capitalisere den til 4 pCt., svarer til en Capital af 7 Millioner. Nu er det ganske rigtigt, at man ikke alene kan bedømme denne Gjælds Byrde efter Rentens Størrelse, men det er dog et væsentlig Moment, som vi ikke saaledes aldeles kan afsee fra. Den ærede Finantsminister har ligeledes ved Siden deraf fremhævet, at Reserveconden, som for Krigens Tid beløb sig til 6½ Millioner Rbd., vilde i 1855 udgjøre 3 Millioner 223,000 Rbd., altsaa en Difference af 3¼ Million, med hvilket Reserveconden skulde være formindsket; men man maa lægge Mærke til, at Statens Reservecond eller rettere de Midler, den har at tage til i extraordinaire Tilfælde, ikke alene er det, som i vore Regnskaber gaaer under Navnet Reserveconden, men at man dertil maa regne Statsactiverne i Almindelighed, ikke alene den faste Eiendom, men væsentlig, hvad der har Form af Capital, af hvilket der svares en vis bestemt Rente, det er den hele Masse af Eiendomme, som ere henlagte og indbefattede under Begrebet af Activer i vore Finantslove. Seer jeg hen til, hvor stort deres Beløb var i 1847, da udgjorde det 19 Millioner 376,000 Rbd. og vil i 1855 udgjøre 12 Millioner 103,000 Rbd. altsaa en Formindskelse af 7 Millioner 276,000 Rbd. foruden det, der i Løbet af disse Aar er inddraget af separate Fonds og henlagt til disse Activer, og paa samme Maade forbrugte, hvilket udgjør et Beløb, som omtrent kan ansaaes til 3 Millioner, altsaa en Formindskelse

af denne Statens Formue af omtrent 10 Millioner. Disse Momenter troer jeg man maa tage i Betragtning, naar man vil bedømme den hele Tilstand. Det har nu ingenlunde været min Hensigt ved disse Bemærkninger med Hensyn til vor finantsielle Stilling at ville skildre denne som virkelig forsvølet eller overmaade slet; jeg troer, at den ærede Finantsminister har fuldkommen Ret, naar han har udtalt, at Landets Evne til at bære de Byrder, som paaligge det, i enhver Henseende er saa stor, at dens Tilstand ingenlunde er afskrækkende, men jeg troer, at man paa den anden Side bør see, hvorledes Tilstanden virkelig er; thi det er den eneste Vej til at finde de Midler, ved hvilke vi kunne forbedre den, som der dog synes at være af mulig Anledning til. Det skulde glæde mig, om den ærede Finantsminister vilde oplyse, at jeg har taget Feil i disse Resultater med Hensyn til vor finantsielle Tilstand, saaledes at det Udtryk, som den ærede Finantsminister har brugt derom, at den er beroligende, virkelig kunde siges at være mere begrundet, end det forekommer mig, at det er efter de Resultater, jeg saaledes her har udviklet. Det har heller ikke været min Hensigt ved den første Række af Spørgsmaal, som jeg har fremsat, at berede nogen større Bannselighed end den, der ligger i Forholdene selv; men de Lovb, som jeg har tilladt mig at udtale, veed jeg, deles ikke alene af mig, men af mange Andre, og jeg har derfor troet, at det maatte være hært for det ærede Thing, at de bleve fremsatte, saa at derved blev givet Leilighed til at afvise en mulig urigtig Opfatning.

Finantsministeren. Jeg optager ogsaa de Uttringer, som ere gjorte af den ærede Rigsdagsmand, i samme velvillige Aand, hvori